

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 12.10.2005
KOM(2005) 490 galutinis

2005/0207 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS

dėl keitimosi informacija pagal prieinamumo principą

(pateikta Komisijos)

{SEK(2005) 1270}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Pasiūlymo aplinkybės

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Bendradarbiavimo teisėsaugos srityje lygis, būtinas plėtojant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę (plg. ES sutarties 29 straipsnis), reikalauja naujo keitimosi teisėsaugos informacija principo, pagal kurį informacija, reikalinga kovai su nusikalstamumu, turėtų be kliūčių kirsti vidines ES sienas. Dėl šios priežasties Hagos programos III skyriaus 2 dalies 1 punkte Komisija kviečiama vėliausiai iki 2005 m. pabaigos pateikti teisės aktus dėl „prieinamumo principo“ įgyvendinimo, kad jis pradėtų veikti nuo 2008 m. sausio 1 d.[1] Tarybos ir Komisijos Hagos programą įgyvendinančio veiksmų plano, kurį 2005 m. birželio 2–3 d. priėmė Teisingumo ir vidaus reikalų taryba[2], 3.1 skyriuje patvirtinama, kad tokio teisės akto projekto pasiūlymas pateiktas 2005 m. kartu su pasiūlymu dėl tinkamų asmens duomenų perdavimo apsaugos priemonių ir veiksmingų teisinių priemonių siekiant policijos ir teisminių institucijų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose. 2005 m. liepos 13 d. Teisingumo ir vidaus reikalų taryba, kuri buvo susirinkusi į neeilinį posėdį po liepos 7 d. teroristų išpuolių Londone, paprašė Komisijos paspartinti pasiūlymo dėl prieinamumo principo teikimą iki 2005 m. spalio mėn., kad Sąjungoje būtų sukurtos reikalingos bendradarbiavimo priemonės, siekiant veiksmingiau u žkirsti kelią terorizmui ir kovoti su juo.

Pagal šį principą keitimasis teisėsaugos informacija vyktų laikantis vienodų sąlygų visoje S ąjungoje. Jeigu teisėsaugos pareigūnui arba Europolui reikia informacijos, kad galėtų atlikti teis ėtas užduotis, jis gali gauti šią informaciją ir šią informaciją kontroliuojanti valstybė narė yra įpareigojama pateikti ją nurodytam tikslui.

- **Bendrosios aplinkybės**

Svarbus keitimosi informacija Sąjungos saugumo gambite vaidmuo paaiškėjo panaikinus vidaus sienų kontrolę pagal 1990 m. Konvenciją dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo (toliau – Šengeno konvencija). Panaikinimas palengvino keitimąsi informacija laiškais atsakant į kitos valstybės narės teisėsaugos institucijų prašymą, taip pat elektroninį keitimąsi duomenimis dėl gr ėsmių susijusių su asmenimis ir nuosavybę. 1995 m. įsigaliojus Šengeno konvencijai buvo pla čiai naudojamasi atsivėrusiomis galimybėmis, net kilo poreikis sukurti pažangesnes taisykles; tai parodė didelis vėliau sudarytų dvišalių bendradarbiavimo susitarimų skaičius.

Dabartiniame pamatiniame sprendime valstybių narių teisėsaugos institucijoms ir Europolo pareigūnams yra numatyta tiesioginė internetinė prieiga prie turimos informacijos ir tiesiogiai internetu neprieinamos informacijos rodyklės duomenų. Tai yra daugiau, nei Šengeno konvencijoje numatytas keitimasis informacija ir, šiuo požiūriu, tai yra nauja bendradarbiavimo forma, kuri iki šiol neegzistavo, todėl ji nėra Šengeno *acquis*, įsigaliojusio Europos Sąjungoje pagal Šengeno protokolą, pridėtą prie 1997 m. Amsterdamo sutarties, dalis. Dėl šios prie žasties, šis pamatinis sprendimas neišplečia Šengeno *acquis* taikymo srities.

Šis pamatinis sprendimas leidžia Europolui pagerinti savo užduočių vykdymą vadovaujantis

---

[1] OL C 53, 2005 3 3, p. 1.

[2] OL C 198, 2005 8 12, p. 1.

1995 m. liepos 26 d. Konvencija dėl Europos policijos biuro įsteigimo (Europolo konvencija)[3] ir plėtoti informacijos strategiją remiantis geresniu svarbios informacijos prieinamumu, užkirsti kelią organizuotam nusikalstamumui, įskaitant terorizmą, ir kovoti su juo naudojant kiek galima daugiau prieinamų informacijos kanalų.

Pastaruoju metu, visoje ES buvo sukurta kitų pažangių metodų; svarbiausias iš jų – Švedijos Karalystės iniciatyva dėl pamatinio sprendimo projekto dėl keitimosi informacija ir žvalgybos duomenimis supaprastinimo, ir septynių valstybių narių 2005 m. gegužės 27 d. Priume (Prüm) pasirašyta Sutartis dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo sustiprinimo, ypač kovojant su terorizmu, tarpvalstybiniu nusikalstamumu ir nelegalia imigracija.

Analitiniu požiūriu yra septynios pagrindinės kliūtys, kad visoje ES būtų visiems prieinamos svarbios informacijos, kad būtų įmanoma, palengvinta arba pagreitinta nusikalstamų veikų prevencija, atskleidimas arba tyrimas:

– Dvišaliai ir daugiašaliai susitarimai tarp valstybių narių yra arba ribotos geografijos, arba ne įpareigoja valstybių narių teikti informacijos; todėl keitimasis informacija priklauso nuo diskrecinių veiksnių.

– Dabartinės bendradarbiavimo teisėsaugos srityje formos dažniausiai reikalauja nacionalinių įstaigų arba centrinių kontaktinių centrų dalyvavimo. Tiesioginis keitimasis informacija tarp institucijų – vis dar išimtis.

– ES lygmeniu nėra standartizuotos informacijos prašymo ir gavimo tvarkos, bet atsižvelgiant į Švedijos Karalystės iniciatyvą (žr. toliau) šio tikslo yra siekiama.

– ES nėra veiksmingo mechanizmo, leidžiančio nustatyti, ar informacija yra prieinama ir kur jos galima gauti.

– Informacijos prieinamumo ir keitimosi ja sąlygų skirtumai ir policijos, mutinių ir teisminių institucijų bendradarbiavimo skirtybės trukdo veiksmingai keistis informacija.

– Apsaugos standartų skirtumai trukdo keistis konfidencialia informacija ir

– Nėra bendrų taisyklių, skirtų kontroliuoti ir teisėtai naudoti informaciją, gautą iš kitos valstybės narės, ir yra nedaug galimybių rasti informacijos šaltinį ir pradinį tikslą.

Dabartino pamatinio sprendimo kartu su pamatinio sprendimo dėl duomenų apsaugos tikslas – šalinti šias kliūtis.

- **Su pasiūlymu susijusios galiojančios nuostatos**

– 1990 m. Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo. Jos 39 straipsnis numato keitimąsi policijos informacija pagal prašymą, bet neįpareigoja valstybių narių atsakyti. Dėl to ši procedūra yra padrika ir ilga. Be to, prašymai ir atsakymai perteikiami per centrines valdžios institucijas, ir tik išskirtiniais atvejais keitimasis informacija vyksta tiesiogiai tarp suinteresuotų pareigūnų. Dabartiniu pasiūlymu pabrėžiama tiesioginių keitimosi informacija kanalų svarba ir numatomas bendras įsipareigojimas atsakyti, nepažeidžiant kelių suderintų atsisakymo pagrindų. Tai pagreitina procesą, o jo rezultatai tampa labiau nuspėjami.

– 1995 m. Europolo konvencija ir jos protokolai. Pagal 2 straipsnį Europolo tikslas –

[3] OL C 316, 1995 11 27, p. 2.

pagerinti kompetentingų valstybių narių institucijų veiksmingumą ir bendradarbiavimą siekiant kovoti su terorizmu ir kitu tarptautiniu ir organizuotu nusikalstamumu. Šiuo metu ruošiamasi pateikti naują keitimosi informacija sistemą, taikytiną pagal Europolo mandatą. Pagrindinė Europolo sisteminė problema – informacijos trūkumas. Jo veiksmingumas bus pagerintas leidus gauti informaciją pagal prieinamumo principą jo mandato taikymo srityje.

– Švedijos Karalystės iniciatyva dėl pamatinio sprendimo projekto dėl keitimosi informacija ir žvalgybos duomenimis supaprastinimo siekiama pagerinti pirmiau apibūdintą mechanizmą, nustatytą Šengeno konvencijoje. Ja toliau derinama keitimosi duomenimis ir atsakymo pateikimo laikotarpio mažinimo teisinė sistema. Kita vertus, dabartiniu pasiūlymu numatoma tiesioginė internetinė prieiga prie turimos informacijos ir tiesiogiai internetu neprieinamos informacijos rodyklės duomenų, valstybėms narėms pranešus apie prieinamą informacija jų jurisdikcijos ribose. Taip išvengiama atsitiktinės duomenų paieškos, nes prieš paskelbiant informacijos prašymą galima sužinoti, ar ieškomos informacijos yra; tai leidžia veiksmingai ir tikslingai suformuluoti prašymus. Be to, juo toliau derinami atsisakymo pagrindai, kurie yra privalomi valdžios institucijoms, kurios, laikydamosi nacionalinės teisės, privalo suteikti leidimą naudotis informacija arba ją perduoti. Todėl prašant informacijos buvęs neaiškumas kiek įmanoma sumažinamas.

– 2005 m. gegužės 27 d. Priume (Prüm) pasirašyta sutartis dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo, ypač kovojant su terorizmu, tarpvalstybiniu nusikalstamumu ir nelegalia imigracija. Šiame dokumente (dar neratifikuotame), *inter alia*, nustatomos radikalios priemonės, kad būtų pagerintas keitimasis informacija. Dabartinis pasiūlymas ir minėta Sutartis yra panašūs, pvz., yra rodyklės sistema ir tiesioginė galimybė naudotis nacionalin ėmis duomenų bazėmis, bet Sutarties taikymo sritis yra labiau ribota ir faktiškai taikoma tik septyniose valstybėse narėse.

- **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos kryptimis ir tikslais**

Šio pamatinio sprendimo tikslas – užtikrinti, kad būtų visiškai gerbiama teisė į laisvę ir saugum ą, teisė į pagarbą šeimyniniam ir asmeniniam gyvenimui, teisė į asmens duomenų apsaugą ir teis ėtumo, nusikalstamos veikos bei bausmės proporcingumo principai (Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 6, 7, 8, 48 ir 49 straipsniai).

Jame numatoma suteikti įgaliojimus gauti informaciją tik nacionalinėms institucijoms, kurių kompetencijai priklauso nusikalstamos veikos prevencija, atskleidimas arba tyrimas, ir susijusių institucijų įpareigojimas tikrinti informacijos būtinumą ir kokybę. Be to, komitetas *ex ante* nustatys, kad informacija yra prieinama tik lygiavertę kompetenciją turinčiai institucijai.

Asmens duomenų tvarkymas pagal šį pamatinį sprendimą bus atliekamas atitinkamai vadovaujantis Tarybos pamatiniu sprendimu 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų, tvarkomų policijai ir teismams bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose, apsaugos ir Europolo konvencija.

2. Konsultacijos su suinteresuotomis šalimis ir poveikio vertinimas

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultavimosi metodai, pagrindiniai analizuoti sektoriai ir bendras respondentų aprašymas

Komisija surengė du konsultavimosi su suinteresuotosiomis šalimis etapus dėl keitimosi informacija, kad būtų įmanoma, palengvinta arba pagreitinta nusikalstamų veikų prevencija, atskleidimas arba tyrimas. Konsultavimosi metu buvo nagrinėjama prieinamumo principo s ąvoka, buvo suteikta informacijos dėl įgyvendinimo strategijų ir efektyvesnių pagrindinių teisių gynimo būdų. Taip pat buvo patikrintas skirtingų variantų, parengtų poveikiui vertinti, įgyvendinamumas. Pirmasis etapas – suinteresuotųjų šalių apklausa apie esamą padėtį naudojant klausimyną. Antrasis etapas buvo paremtas analize; jo metu dėmesio buvo daugiau skirta sprendimams.

2004 m. lapkričio 9–10 d. ir 2005 m. kovo 2 d. buvo surengti susitikimai su nacionalinių ministerijų, atsakingų už teisėsaugos institucijas, atstovais, taip pat su Europolo ir Eurojusto atstovais.

2004 m. lapkričio 23 d. ir 2005 m. kovo 8 d. buvo surengtos konsultacijos su žmogaus teisių interesų grupių ir Europos Parlamento piliečių laisvių komiteto atstovais, kad būtų gauta informacijos apie tai, kas rūpi pilietinei visuomenei.

2004 m. lapkričio 22 d. ir 2005 m. sausio 11 d. buvo konsultuojamasi su nacionalinėmis duomenų apsaugos institucijomis, įskaitant Europos duomenų apsaugos priežiūros instituciją ir Bendros priežiūros institucijos sekretoriatą.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos buvo atsižvelgta

Konsultavimasis su teisėsaugos srities suinteresuotosiomis šalimis patvirtino naujoviško poži ūrio poreikį, kad būtų toliau plėtojamos keitimosi informacija galimybės. Be to, ši suinteresuot ųjų šalių grupė pabrėžė, kad yra pragmatinės, tikslinės, specifinės informacijos poreikis ir kad turėtų būti bendra keitimosi informacija sistema. Pasikonsultavus buvo parengti abipusio pripa žinimo nuostatos kartu su nuostatomis, kurios yra susijusios su lygiavertės prieigos principu, t. y. informacijos prašymo tvarkymas laikantis valstybės narės, iš kurios yra prašoma informacijos, sąlygų. Po konsultacijų buvo pasiūlytas komitologijos mechanizmas, kurio tikslas – keitimosi informacija techninių klausimų sprendimas.

Konsultuojantis su žmogaus teisių interesų grupių ir Europos Parlamento atstovais daugiausia dėmesio buvo skirta galimybei atsekti kiekvieną žingsnį keitimosi informacija grandinėje, kad b ūtų pagrįstos reikšmingos teisinės priemonės.

Konsultavimasis su duomenų apsaugos institucijų atstovais leido atskirti bendrus principus, taikytinus visiems sektoriams, ir specifinius principus, taikytinus tam tikriems informacijos tipams. Be to, tai leido parengti straipsnius dėl informacijos, tvarkomos pagal prieinamumo principą, atsekamumo ir įtraukti gynybos teisę susipažinti su informacija, kurios buvo pareikalauta ir gauta.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Susijusios mokslo ir (arba) tyrimo sritys

Komisija paskelbė viešąjį konkursą, ketindama išsiaiškinti keitimosi informacija pagal prieinamumo principą teisės aktų, skirtų bendradarbiauti teisėsaugos srityje, būtinas taikymo sritis ir optimalias strategijas, skirtas apginti pagrindines teises tvarkant asmens duomenis šioje srityje, remiantis, *inter alia,* šalyse susidariusių padėčių palyginimu.

Panaudoti metodai

Buvo surengtas ribotas viešasis konkursas, kad būtų atlikta teisėsaugos institucijų egzistuojanči ų keitimosi informacija sistemų, skirtų nusikalstamų veikų prevencijai, atskleidimui arba tyrimui, lyginamoji studija. Joje buvo analizuojamos keitimosi informacija kliūtys ir suformuluotos strategijos kliūčių problemai spręsti. Buvo nagrinėjama mokslinė literatūra, o keitimosi informacija metodai buvo analizuojami atsižvelgiant į nacionalines teisės sistemas ir pagrindinius Europos dokumentus. Išnagrinėjus atsakymus į valstybėms narėms išplatintus klausimynus, paaiškėjo teisėsaugos institucijų galimybės savarankiškai prieiti prie duomenų. Antrajame etape tyrimo hipotezės buvo patikrintos 2005 m. gegužės 11 d. surengus Europolo ryšių pareigūnų ir Europolo darbuotojų apskritąjį stalą Europolo patalpose. Studijoje buvo naudojama trūkumų analizė, kuria buvo grindžiamas tolesnis tyrimo hipotezių bandymas.

Pagrindinės organizacijos ir (arba) ekspertai, su kuriais konsultuotasi

Valstybių narių administracijos, atsakingos už nacionalines teisėsaugos institucijas, duomenų apsaugos institucijų atstovai, įskaitant Europos duomenų apsaugos priežiūros institucija, Europolas, įskaitant Europolo ryšių pareigūnus, žmogaus teisių interesų grupės ir Europos Parlamento piliečių teisių komitetas.

Gautų ir panaudotų konsultacijų santrauka

Esamų galimai rimtų pavojų su negrįžtamomis pasekmėmis nebuvo paminėta.

Pasiūlyme atsižvelgiama į patarimą apriboti kompetenciją gauti turimą informaciją, kad kompetentingos institucijos galėtų gauti informaciją, prie kurios gali prieiti savarankiškai, jei b ūtina, gavusios kitos, nei paskirtoji, institucijos leidimą. Be to, buvo atsižvelgta į pasiūlymą parengti „Informacijos prašymą", siekiant palengvinti ir sekti informacijos, neprieinamos internetu, tvarkymą atlikus sėkmingą rodyklės duomenų, kuriuos valstybė narė turi pateikti visos susijusios internetu neprieinamos informacijos atžvilgiu, paiešką.

Priemonės viešai skelbti ekspertų rekomendacijas

Išvados buvo paremtos lyginamąja studija, kuri buvo atlikta riboto viešojo konkurso pagrindu.

- **Poveikio vertinimas**

Toliau nurodyti keturi teisiniai variantai buvo įvertinti siekiant pagerinti keitimąsi informacija tarp teisėsaugos institucijų ikiteisminiu laikotarpiu.

– Jokių naujų ar papildomų teisės aktų

Jei nebus imtasi veiksmų, tuomet išliktų dabartinė padėtis, kuri iki galo neišsprendžia svarbiausi ų saugumo problemų. Nė viename iš šiuo metu galiojančių dokumentų arba projektų nėra patobulinimų, kurių siekiama šiuo pamatiniu sprendimu.

– Lygiavertės prieigos principo taikymas

Keitimasis informacija, pagrįstas lygiavertės prieigos principu, leidžia nacionaliniu lygiu tvarkyti informacijos prašymus tokiomis sąlygomis, kurios nėra griežtesnės, nei taikomos valstybėje narėje, į kurią buvo kreiptasi. Nors pagal šį principą pripažįstama (priešingai nei pagal ankstesnį variantą) bendra atsakomybė dėl saugumo, jis neišsprendžia glūdinčių trūkumų: ilgi atsakymo laikotarpiai, nenuspėjami informacijos prašymų rezultatai, prievolės atsakyti nebuvimas, prašymų tvarkymo sunkumai, atsižvelgiant į skirtingas sąlygas, kurių reikia laikytis.

– Abipusio pripažinimo principas, kurį patobulina lygiavertės prieigos sąlyga kartu su mechanizmu, skirtu įvertinti institucijų, kurios pagal savo kompetenciją gali gauti informacij ą, lygiavertiškumą

Pagal šį variantą, kaip ir ankstesnį, kitų valstybių narių prašymai tvarkomi nacionaliniu lygiu, bet juo sumažinami kai kurie valdymo sunkumai, nes prašymo vykdymas yra privalomas, su s ąlyga, kad buvo oficialiai nustatytas institucijos, kuri gali gauti informaciją ją kontroliuojančioje valstybėje narėje, ir institucijos kitoje valstybėje narėje, kuriai ši informacija reikalinga, lygiavertiškumas, kad ji galėtų vykdyti savo teisėtas užduotis. Tačiau pagal šį variantą nenumatyta padėtis, kai nėra patikimų priemonių sužinoti ar ši informacija iš tiesų yra prieinama. Tai sumenkina praktinį teisės prieiti prie informacijos poveikį.

– Abipusio pripažinimo principas, kurį patobulina lygiavertės prieigos sąlyga kartu su mechanizmu, skirtu įvertinti institucijų, kurios pagal savo kompetenciją gali gauti informacij ą, lygiavertiškumą ir rodyklės sistema, kuri leidžia nustatyti internetu neprieinamą informacij ą

Šis variantas paremtas pirmiau paminėtu ir jame pašalinti trūkumai, neleidžiantys naudotis prieinama informacija, nes juo valstybės narės įpareigojamos nustatyti suderintus informacijos, prieinamos lygiavertę kompetenciją turinčioms kitų valstybių narių institucijoms, tipus, naudojantis tomis pačiomis taisyklėmis, kuriomis naudojasi tų šalių nacionalinės institucijos. Tai reiškia, kad turi būti suteikta internetinė prieiga prie nacionalinių duomenų bazių, prie kurių internetu prieina nacionalinės kompetentingos institucijos, ir turi būti informuojama apie informacijos, kuri nėra prieinama internetu, buvimą. Pasiūlyme nustatoma, kad siekiant suteikti duomenų apie egzistuojančią informaciją, kuri nėra prieinama internetu, valstybės narės pateikia viena kitai rodyklės duomenis, kuriuos būtų galima peržiūrėti internetu. Šiuose rodykl ės duomenyse bus nurodyta, ar ši informacija yra prieinama ir kokia institucija ją kontroliuoja ar tvarko. Be to, šiame variante numatytas „informacijos prašymas“, pagal kurį galima gauti rodyklės duomenyse nurodytą informaciją. Šį „prašymą“ pateiks prašančioji kompetentinga institucija. Pagal šį variantą išvengiama atsitiktinės duomenų paieškos, nes prieš pateikiant informacijos prašymą galima sužinoti, ar ieškoma informacija yra prieinama; tai leidžia veiksmingai ir tikslingai formuluoti prašymus. Prašymų ir keitimosi registravimas užtikrina informacijos tvarkymo atsekamumą ir reikšmingų teisinių priemonių, skirtų asmenims, kurių duomenys tvarkomi, buvimą.

Poveikio pagrindinėms teisėms atžvilgiu derėtų pabrėžti, kad pamatinis sprendimas prisideda prie Pagrindinių teisių chartijos 2 ir 3 straipsnių, kuriuose teigiama, kad visi turi teisę į gyvenim ą ir fizinį neliečiamumą, įgyvendinimo. Padidintos asmenų, kurių duomenys tvarkomi pagal šį pamatinį sprendimą, privatumo apsaugos siekiama laikantis pamatinio sprendimo dėl asmens duomenų, tvarkomų policijai ir teisminėms institucijoms bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose, apsaugos.

Pamatiniame sprendime taip pat atsižvelgiama į Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnį, kuriame Sąjungos pagrindiniu veiklos tikslu įvardijama žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsauga. Pamatiniu sprendimu to siekiama įgyvendinant ketvirtąjį variantą, išnagrinėtą poveikio vertinimo dalyje, kad nustatytas tikslas būtų pasiektas.

Komisija atliko poveikio vertinimą (neįrašytą į Darbo programą), kuris yra įtrauktas į ataskaitą, kurią galima perskaityti šiuo adresu: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/index_en.htm.

3. Teisiniai pasiūlymo aspektai

- **Siūlomų veiksmų santrauka**

Pamatiniu sprendimu valstybės narės įpareigojamos užtikrinti, kad atitinkama teisėsaugos informacija, t. y. informacija, kurios reikia, kad būtų įmanoma, palengvinta arba pagreitinta nusikalstamų veikų prevencija, atskleidimas arba tyrimas, kurią kontroliuoja šiam tikslui paskirtos institucijos arba privačios šalys, būtų teikiama lygiavertę kompetenciją turinčioms kit ų valstybių narių institucijoms, jei jiems reikia šios informacijos, kad jos galėtų atlikti savo teis ėtas užduotis, ir Europolui, jei jam reikia prieiti prie šios informacijos, kad galėtų atlikti savo teisėtas užduotis, ir jei tai atitinka Europolo konvenciją ir jos protokolus. Turima informacija teikiama naudojant internetinę prieigą arba perduodant ją pagal „informacijos prašymą“, palyginus prašomą informaciją su rodyklės duomenimis, kuriuos valstybės narės pateikia internetu apie neprieinamą informaciją.

Nėra prievolės rinkti informaciją naudojant prievartos priemones.

Jei pagal nacionalinę teisę perduodant informaciją reikia kitos institucijos, nei kontroliuojan čioji, leidimo, šią informaciją tvarkanti arba kontroliuojanti institucija (paskirtoji institucija) gaus leidimą kitos valstybės narės teisėsaugos institucijos, kuriai reikia šios informacijos, vardu.

Atsisakymas pateikti informaciją gavus informacijos prašymą gali būti paremtas tik pagrindais, nurodytais šiame pamatiniame sprendime, kurie, be kita ko, taikomi tik tuo atveju, jei ne įmanoma pasitelkti ne tokių griežtų priemonių. Pamatinis sprendimas taikomas keitimuisi informacija iki baudžiamojo persekiojimo pradžios; jis nepaveikia tarpusavio teisinės pagalbos mechanizmų.

- **Teisinis pagrindas**

Europos Sąjungos sutarties 30 straipsnio 1 dalies b punktas ir 34 straipsnio 2 dalies b punktas.

- **Subsidiarumo principas**

Subsidiarumo principas taikomas tik tuomet, jeigu pasiūlymas nepriklauso išskirtinei Bendrijos kompetencijai.

Valstybės narės negali tinkamai įgyvendinti šių tikslų dėl toliau pateikiamų priežasčių.

Praeityje valstybių narių veiksmai šioje srityje nebuvo patenkinami. Vis dar yra daug teisinių ir administracinių informacijos prieinamumo kliūčių, *inter alia,* kylančių dėl nacionalinių tarnybų konkurencijos, kuri skatina neteikti informacijos; nacionalinių sistemų skirtumai taip pat sul ėtina keitimąsi informacija; tam tikrais atvejais, siekdamos gauti informacijos, atitinkamos institucijos turi pasikliauti nacionalinių partnerių gera valia, nes nėra aiškios teisinės sistemos.

Sunkūs nusikaltimai ir organizuotas nusikalstamumas, įskaitant terorizmą, yra tarptautinis rei škinys, su kuriuo nė viena valstybių narių negali veiksmingai kovoti viena. Bendros taisyklės ir mechanizmai, kurie palengvintų keitimąsi informacija ES lygiu, turi būti efektyvūs.

Pasiūlyme iškeltų tikslų galima lengviau pasiekti veiksmais Bendrijos mastu dėl toliau pateikiamos priežasties.

Taisyklių nustatymas ES lygiu sumažina keitimosi informacija sąnaudas, nes nebereikės skirti lėš ų dvišalėms sutartims ir daugiašaliams tinklams. *Ad hoc* tarpvyriausybinio bendradarbiavimo (įskaitant 25 informacijos perdavimo taisyklių rinkinius) palaikymo išlaidos yra didesnės. Europos Sąjunga taip pat yra tinkamas lygmuo, nes teisėsaugos institucijų informacijos poreikis daugiausiai priklauso nuo šalių integracijos lygio. Kadangi ES integracija yra didelė, didžioji dalis tam tikrai valstybei narei tinkamos informacijos yra kitose valstybėse narėse.

Vienas taisyklių rinkinys pakeis 25 informacijos perdavimo taisyklių rinkinius, kurie labai skiriasi.

Tinkamos informacijos tvarkymas visoje ES, kurį atliks kompetentingos institucijos, prisidės prie veiksmų nacionaliniu ir Sąjungos lygiu, kad būtų patobulintas ES sugebėjimas užkirsti keli ą terorizmui ir kovoti su juo. Šių veiksmų tikslas – suteikti galių nacionalinėms teisėsaugos institucijoms ir Europolui gauti reikalingos teisėsaugos informacijos, kuri yra prieinama tik vienoje iš valstybių narių. Nesiėmus veiksmų ES lygiu, neįmanoma užtikrinti, kad būtų suteikta duomenų apie informaciją, kuri yra kitoje valstybėje narėje, nei prašančiosios institucijos, ir kad jos gavimo mechanizmai būtų vienodi, nuoseklūs.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą ir nepažeidžia ES sutarties 33 straipsnio.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas suderintas su proporcingumo principu dėl toliau pateikiamų priežasčių.

Šiuo veiksmu nustatomi minimalūs standartai ir juo netrukdoma dvišalių ir daugiašalių keitimosi informacija sistemų, kurios yra platesnės nei dabartinis pamatinis sprendimas, plėtra. Ryšys su nacionaline teise yra išlaikomas, jei tai netrukdo prieinamos informacijos gavimo mechanizmų veiksmingumo ir nuspėjamumo, nes juo užtikrinamos procesinės garantijos.

- **Pasirinkta priemonė**

Siūlomos priemonės: pamatinis sprendimas remiantis ES sutarties 34 straipsnio 2 dalies b punktu.

Kitos priemonės nėra laikomos tinkamomis dėl toliau nurodytos priežasties.

Alternatyva būtų – Tarybos sprendimas pagal ES sutarties 34 straipsnio 2 dalies c punktą. Ta čiau jis neleistų suderinti informacijos prašymo pateikimo ir atsakymo į jį sąlygų, arba leidimo prieiti prie jos arba perduoti ją per kompetentingas institucijas valstybėje narėje, kurios pra šoma informacijos, arba prašančioje informacijos valstybėje narėje gavimo sąlygų.

4. Poveikis biudžetui

Siūlomo pamatinio sprendimo įgyvendinimas pareikalautų iš Europos Bendrijų biudžeto administracinių išlaidų, skirtų komiteto, įsteigtino pagal 5 ir 19 straipsnius, susirinkimams ir sekretoriavimo paslaugoms.

5. Papildoma informacija

- **Koreliacinė lentelė**

Reikalaujama, kad valstybės narės praneštų Komisijai nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliamas šis pamatinis sprendimas, tekstą bei šių nuostatų ir pamatinio sprendimo koreliacin ę lentelę.

- **Išsamus pasiūlymo paaiškinimas**

Nėra.

2005/0207 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS

dėl keitimosi informacija pagal prieinamumo principą

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 30 straipsnio 1 dalies b punktą ir 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[4],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[5],

kadangi:

(1) Europos Sąjungos iškėlė tikslą – užtikrinti aukšto lygio piliečių saugumą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje, valstybėms narėms imantis bendrų veiksmų policijos ir teisminių institucijų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityse.

(2) 1999 m. spalio 15–16 d. Tamperės Europos Vadovų Tarybos išvadose patvirtinamas poreikis tobulinti keitimąsi informacija tarp valstybių narių kompetentingų institucijų dėl nusikalstamų veikų prevencijos, atskleidimo arba tyrimo.

(3) Hagos programoje dėl laisvės, saugumo ir teisingumo stiprinimo Europos Sąjungoje, kurią 2004 m. lapkričio 4 d. priėmė Europos Vadovų Taryba, buvo pabrėžtas naujovi ško požiūrio į tarpvalstybinio keitimosi teisėsaugos informacija pagal prieinamumo principą poreikis, o Komisija buvo kviečiama pateikti siūlymus šiuo klausimu vėliausiai iki 2005 m. pabaigos. Pagal tokį principą, jei vienos valstybės narės kompetentingai institucijai reikia informacijos, kad ji galėtų atlikti savo teisėtas užduotis, jai turėtų būti suteikta galimybė gauti ją iš valstybės narės, kuri kontroliuoja šią informaciją, ir pastaroji turėtų suteikti priėjimą prie jos nustatytam tikslui pasiekti.

(4) Be to, pagal 1995 m. liepos 26 d. Konvenciją dėl Europos policijos biuro įsteigimo[6] (toliau – Europolo konvencija) Europolas, atlikdamas savo užduotis, turėtų turėti galimybę prieiti prie turimos informacijos.

(5) Asmenų, kurių asmens duomenys tvarkomi pagal šį pamatinį sprendimą, pagrindinių teisių apsaugos mechanizmas turėtų būti suderintas su padidintomis keitimosi informacija galimybės. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/XX/JHA dėl asmens

[4] OL C, , p. .

[5] OL C, , p. .

[6] OL C 316, 1995 11 27, p. 2, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Protokolu, parengtu pagal Konvencijos dėl Europos policijos biuro (Europolo) įsteigimo 43 straipsnio 1 dalies, iš dalies keičian čiu šią Konvenciją (OL C 2, 2004 1 6, p. 3).

duomenų, tvarkomų policijai ir teismams bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose[7], apsaugos (toliau – Pamatinis sprendimas 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų apsaugos) taikomas valstybėms narėms tvarkant asmens duomenis pagal šį pamatinį sprendimą. Europolo konvencijos nuostatos dėl duomenų apsaugos taikomos Europolui tvarkant asmens duomenis, įskaitant Bendros priežiūros institucijos galias, nustatytas pagal Europolo konvencijos 24 straipsnį, Europolo veiksmams stebėti. Europolas atsako už neteisėtą asmens duomenų tvarkymą.

(6) Šis pamatinis sprendimas turėtų nustatyti valstybių narių prievolę suteikti prieigą prie informacijos tipų, prieinamų jų institucijoms, arba pateikti juos lygiavertėms kitų valstybių narių institucijoms, jeigu toms institucijoms reikia šios informacijos, kad atlikt ų savo nusikalstamų veikų prevencijos, atskleidimo arba tyrimo teisėtas užduotis iki baudžiamojo persekiojimo pradžios.

(7) Ši prievolė taikomas tik informacijos tipų, surašytų II priede, atžvilgiu.

(8) Valstybės narės turėtų pranešti Komisijai apie institucijas, dalyvaujančias taikant šį pamatinį sprendimą, ir apie informaciją, turimą kiekvienoje valstybėje narėje, ir jos naudojimo sąlygas ir tikslą.

(9) Remiantis Komisijai pateikta informacija, būtina nustatyti institucijų, turinčių galimybę prieiti prie skirtingų informacijos tipų, lygiavertiškumą ir sąlygas, kurios bus taikomos priėjimo prie informacijos ir jos naudojimo atžvilgiu.

(10) Lygiavertę kompetenciją turinti institucija, kuri gauna informaciją pagal šį pamatinį sprendimą, turėtų ją naudoti tik tuo tikslu, kuriuo ji buvo suteikta. Suteikta informacija nebus naudojama kaip nusikaltimo įrodymas negavus išankstinio informaciją suteikusios valstybės narės teisminės institucijos leidimo.

(11) Pagal Pamatinį sprendimą 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų apsaugos paskirtosios institucijos ir šalys, kurios kontroliuoja informaciją, įeinančią į šio pamatinio sprendimo taikymo sritį, turėtų patikrinti informacijos kokybę prieš ir po jos pateikimo.

(12) Valstybės narės kompetentingoms institucijoms internetu prieinamos elektroninės duomenų bazės, kuriose yra šiame pamatiniame sprendime nustatytas informacijos tipas, turi būti internetu prieinamos lygiavertę kompetenciją turinčioms kitų valstybių narių institucijoms.

(13) Jeigu neįmanomas internetinis priėjimas prie informacijos, lygiavertę kompetenciją turin čios institucijos turėtų turėti galimybę prieiti prie rodyklės duomenų, kuriuose aiškiai nurodoma informaciją, kuriai taikomas šis pamatinis sprendimas, ir kurios galima pra šyti pasitelkus įprastą paiešką siekiant nustatyti, ar informacijos, prie kurios jie turi galimybę prieiti pagal šį pamatinį sprendimą, turi kita valstybė narė. Rodyklės duomenyse turėtų būti nuoroda į paskirtąją instituciją, kuri kontroliuoja arba tvarko šią informaciją.

(14) Atlikus paiešką ir suradus atitikmenį visi informacijos prašymai turėtų būti nukreipiami paskirtajai institucijai naudojant formą, pateiktą I priede. Paskirtoji institucija turėtų atsakyti per nustatytą laikotarpį pateikdama lygiavertę kompetenciją turinčiai institucijai

[7] OL L […], […], p.[…].

informaciją arba nurodydama priežastis, dėl kurių ji negali arba negali iš karto to padaryti.

(15) Paskirtoji institucija, kuri pateikia informaciją pagal informacijos prašymą, turėtų turėti galimybę reikalauti, kad informacija būtų naudojama laikantis naudojimo instrukcijų, kurios būtų privalomos kompetentingai institucijai, kuri pateikė prašymą.

(16) Jeigu pagal nacionalinius teisės aktus reikalaujama išankstinio leidimo, jo turi prašyti paskirtoji institucija, kontroliuojanti informaciją. Atsakinga institucija, gavusi prašymą, turi atsakyti per nustatytą laikotarpį. Jeigu informacijos prašymas yra susijęs su informacija, kurią planuojama naudoti kaip nusikaltimo įrodymą, informaciją kontroliuojančios institucijos valstybės narės teisminė institucija turėtų būti atsakinga už leidimo išdavimą.

(17) Paskirtoji institucija, kuri kontroliuoja informaciją, turėtų turėti teisę atsisakyti ją pateikti, pasitelkus vieną iš šiame pamatiniame sprendime nurodytų pagrindų.

(18) Jeigu laikinai nėra būtinos techninės infrastruktūros, informacijos teikimo prievolių, kurias privalo vykdyti paskirtosios institucijos, vykdymą turi užtikrinti nacionaliniai kontaktiniai centrai.

(19) Lygiavertę kompetenciją turinti institucija turi registruoti visą informaciją, gautą pagal š į pamatinį sprendimą, laikydamasi sąlygų, nustatytų Pamatiniame sprendime 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų apsaugos. Įrodymo tikslu gauta informacija turėtų būti laikoma tinkamoje baudžiamojoje byloje.

(20) Duomenų subjekto teisė prieiti prie su juo susijusio informacijos prašymo ir atsakymo į jį, turi būti užtikrinta laikantis sąlygų, nustatytų Pamatiniame sprendime 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų apsaugos.

(21) Dvišalių ir daugiašalių sutarčių arba susitarimų dėl valstybių narių institucijų bendradarbiavimo šio pamatinio sprendimo taikymo srityje sudarymas turėtų būti įmanomas, siekiant supaprastinti arba palengvinti informacijos teikimo pagal šį pamatinį sprendimą tvarką.

(22) Šiame pamatiniame sprendime turėtų būti apibrėžta institucijų, turinčių galimybę prieiti prie įvairių informacijos tipų, lygiavertiškumo nustatymo tvarka, sąlygos, taikomos pri ėjimui prie informacijos ir jos naudojimui, apibrėžta informacijos perdavimo arba rodykl ės duomenų elektroninė forma, informacijos prašymo ir atsakymo bei informacijos perdavimo priemonių techninės specifikacijos.

(23) Kadangi, atsižvelgiant į tarpvalstybinį apsaugos klausimų pobūdį, veikdamos vienos valstybės narės negali tinkamai pasiekti siūlomų veiksmų tikslų, t. y. patobulinti keitim ąsi Europos Sąjungoje turima informacija. Todėl atsižvelgiant į valstybių narių tarpusavio priklausomumą, šį tikslą galima geriau pasiekti Europos Sąjungos lygiu. Taryba gali priimti priemones pagal EB sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą, į kurį daroma nuoroda ES sutarties 2 straipsnyje. Pagal EB sutarties 5 straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šis pamatinis sprendimas neviršija būtinų priemonių šiems tikslams pasiekti.

(24) Šis pamatinis sprendimas neturi įtakos specifinei kompetentingų institucijų

bendradarbiavimo tvarkai, nustatytai pagal Europos Sąjungos sutarties VI antraštinę dalį. Be to, pagal Europos Sąjungos sutarties 47 straipsnį, šis pamatinis sprendimas neturi įtakos asmens duomenų apsaugai pagal Bendrijos teisę, visų pirma, kaip nurodyta 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo[8].

(25) Šiame pamatiniame sprendime atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi principų, kurie visų pirma pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

PRIĖMĖ ŠĮ PAMATINĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Tema

1. Šis pamatinis sprendimas nustato sąlygas ir taisykles, pagal kuriuos II priede surašyti informacijos tipai, prieinami vienos valstybės narės kompetentingoms institucijoms, yra pateikiami kitų valstybių narių lygiavertę kompetenciją turinčioms institucijoms ir Europolui, siekiant padėti jiems atlikti teisėtas užduotis – nusikalstamų veikų prevencij ą, atskleidimą arba tyrimą.

2. Niekas šiame pamatiniame sprendime neturi būti aiškinama taip, kad sumažintų pagarb ą procedūrinėms pagrindinių teisių ir pagrindinių teisės principų apsaugos priemon ėms, kaip įtvirtinta ES sutarties 6 straipsnyje.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis pamatinis sprendimas taikomas tvarkant informaciją iki baudžiamojo persekiojimo pradžios.

2. Šiuo pamatiniu sprendimu neįpareigojama rinkti ir saugoti informaciją, naudojant prievartos priemones arba nenaudojant jų, vien tik tam, kad ji būtų prieinama kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Europolui. Teisėtai surinkta (naudojant prievartos priemones) informacija laikoma prieinama informacija, kurią galima gauti laikantis šiame pamatiniame sprendime numatytų sąlygų.

3. Šis pamatinis sprendimas netaikomas specifinei kompetentingų institucijų bendradarbiavimo tvarkai, nustatytai pagal ES sutarties VI antraštinę dalį.

4. Niekas šiame pamatiniame sprendime nedaro įtakos taikomiems dokumentams dėl abipusės teisinės pagalbos arba abipusio sprendimų dėl baudžiamųjų bylų pripažinimo.

3 straipsnis

Apibrėžimai

[8] OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

Šiame pamatiniame sprendime:

(a) informacija – tai egzistuojanti informacija, nurodyta II priede;

(b) kompetentinga institucija – tai bet kokia nacionalinė institucija, kuriai taikomas ES sutarties 29 straipsnis (pirma įtrauka), kaip pranešta pagal 4 straipsnyje numatytą tvarką, taip pat Europolas savo kompetencijos ribose pagal Europolo konvenciją ir jos protokolus;

(c) lygiavertę kompetenciją turinti institucija – tai kompetentinga institucija, kuri laikantis 5 straipsnyje nustatytos tvarkos buvo nustatyta kaip lygiavertė kitos valstybės narės institucijai šiuo pamatiniu sprendimu;

(d) paskirtosios institucijos ir paskirtosios šalys – tai institucijos ir šalys, kurios kontroliuoja informaciją arba rodyklės duomenis, apie kuriuos pranešama laikantis tvarkos, nustatytos 4 straipsnyje;

(e) nacionalinis kontaktinis centras – tai kompetentinga institucija, kuri pateikia arba prieina prie informacijos, jei trūksta techninių priemonių, kurios turėtų būti įrengtos pagal šį pamatinį sprendimą, kaip pranešta pagal 4 straipsnyje nustatytą tvarką;

(f) internetinė prieiga – tai automatizuota prieiga prie elektroninės duomenų bazės, skirt informacijos paieškai ir prieigai prie jos turinio iš kitos vietos, nei ta, kurioje yra duomenų bazė, be kitos institucijos arba šalies įsikišimo;

(g) rodyklės duomenys – tai duomenys, kurių tikslas yra nustatyti informaciją ir kuriuos galima surasti atlikus įprastinę paiešką, kad galima būtų įsitikinti ar informacija yra prieinama.

4 straipsnis

Pranešimas

1. Valstybės narės ne vėliau kaip per šešis mėnesius po šio pamatinio sprendimo įsigaliojimo praneša Komisijai apie:

   (a) kompetentingas institucijas pagal šį pamatinį sprendimą, nurodydamos jų konkrečią kompetenciją pagal nacionalinę teisę;

   (b) nacionalinius kontaktinius centrus pagal kiekvieną informacijos tipą;

   (c) paskirtąsias institucijas ir, jei taikoma, paskirtąsias šalis pagal kiekvieną informacijos tipą arba susijusius rodyklės duomenis, ir, kiekvienai paskirtajai šaliai – atitinkamą paskirtąją instituciją informacijos prašymui, susijusiam su informacija, kontroliuojama tos paskirtosios šalies, vykdyti;

   (d) kiekvieno informacijos tipo ir susijusių rodyklės duomenų saugyklą ir prieigos prie kiekvieno informacijos tipo ir duomenų taisykles, visų pirma, ar informacija yra prieinama internetu;

(e) tikslą, dėl kurio kiekvienas informacijos tipas gali būti tvarkomas ir tos valstybės narės institucijų, galinčių gauti informaciją pagal nacionalinę teisę, kompetencijos sritis;

(f) susijusią instituciją ir taikytiną tvarką tais atvejais, kai prieš pateikiant informacij ą reikia išankstinio institucijos leidimo;

(g) jei taikoma, kiekvieno informacijos tipo, nurodyto rodyklės duomenyse, perdavimo kanalą.

2. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie duomenų, pateiktų pagal 1 dalį, pakeitimus; taip pakeičiamas atitinkamas ankstesnis pranešimas.

5 straipsnis

Kompetentingų institucijų lygiavertiškumas

1. Siekiant nustatyti kompetentingas institucijas, kurios turi teisę prieiti prie turimos informacijos pagal šį pamatinį sprendimą, valstybių narių kompetentingų institucijų lygiavertiškumas vertinamas remiantis kriterijais, surašytais III priede, ir pranešimais, gautais pagal 4 straipsnį, ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo šio pamatinio sprendimo įsigaliojimo.

2. Kompetentingų institucijų lygiavertiškumo nustatymo priemonės priimamos 19 straipsnyje nustatyta tvarka. Šios priemonės apima:

(a) kiekvieną vienos valstybės narės nacionalinėms kompetentingoms institucijoms internetu prieinamos informacijos tipą, prie kurio kitų valstybių narių lygiavertę kompetenciją turinčios institucijos turi teisę prieiti internetu, visiškai atsižvelgiant į tikslą, dėl kurio ši informacija yra tvarkoma pastarojoje valstybėje narėje;

(b) kiekvieną rodyklės duomenų tipą, susijusį su informacija, kuri yra prieinama vienos valstybės narės nacionalinėms kompetentingoms institucijoms ir su kuria kitų valstybių narių lygiavertę kompetenciją turinčios institucijos turės teisę susipažinti, visiškai atsi žvelgiant į tikslą, kuriuo ši informacija yra tvarkoma pastarojoje valstybėje narėje.

3. Priemonės, priimtos pagal šį straipsnį, priklauso kategorijai „ES konfidencialiai“.

4. Gavus pranešimą pagal 4 straipsnio 2 dalį, priemonės, priimtos pagal šį straipsnį, yra pritaikomos per šešis mėnesius.

6 straipsnis

Įsipareigojimas teikti informaciją

Valstybės narės užtikrina, kad kitų valstybių narių lygiavertę kompetenciją turinčioms institucijoms ir Europolui informacija yra teikiama laikantis sąlygų, nustatytų šiame pamatiniame sprendime, jei šioms institucijoms reikia šios informacijos, kad įvykdytų savo teis ėtas užduotis, susijusias su baudžiamųjų veikų prevencija, atskleidimu arba tyrimu.

7 straipsnis

Tikslo apribojimai

Informacija pagal šį pamatinį sprendimą naudojama tik baudžiamųjų veikų, kurių atžvilgiu teikiama informacija, prevencijai, atskleidimui arba tyrimui.

8 straipsnis

Paskirtųjų institucijų ir šalių įsipareigojimai

1. Pagal Pamatinį sprendimą 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų apsaugos paskirtoji institucija arba paskirtoji šalis tikrina informacijos kokybę prieš ir po informacijos pateikimo ir nedelsdama informuoja kompetentingą instituciją apie visus aspektus, turinčius įtakos informacijos kokybei.

2. Informacija pateikiama ta kalba, kuria ji yra prieinama.

3. Papildomai prie Pamatinio sprendimo 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų apsaugos 10 straipsnio reikalavimų, jeigu informacija pateikiama gavus informacijos prašymą pagal 11 straipsnį, įrašomi toliau nurodyti duomenys.

   (a) informacijos prašymo nuorodos duomenys;

   (b) pareigūno, leidusio perduoti informaciją, pavardė, vardas.

4. Įrašai, kuriuose yra dokumentacijos ir (arba) registravimo duomenys, perduodami kompetentingai priežiūros institucijai pagal Pamatinį sprendimą 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų apsaugos.

5. Duomenų registravimo ir įrašymo techninės specifikacijos nustatomos 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

Internetinė prieiga prie informacijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad kitų valstybių narių lygiavertę kompetenciją turinčios institucijos ir Europolas, turi internetinę prieigą prie informacijos, laikomos elektronin ėse duomenų bazėse, prie kurių internetinę prieigą turi jų atitinkamos kompetentingos institucijos.

2. Jeigu neįmanoma internetinė prieiga pagal pirmąją dalį, taikomas 10 straipsnis.

3. Techninės priemonės, kurių reikia, kad būtų įgyvendinta internetinė prieiga prie informacijos, nustatomos laikantis 19 straipsnyje nustatytos tvarkos.

10 straipsnis

Rodyklės duomenų peržiūrėjimas internetu

1. Valstybės narės užtikrina, jog yra prieinami neprieinamos internetu informacijos rodyklės duomenys, kad kitų valstybių narių lygiavertę kompetenciją turinčios institucijos ir Europolas galėtų ją peržiūrėti internetu ir sukurti šiuo tikslu tinkamą techninę infrastruktūrą.

2. Į rodyklės duomenis įtraukiama nuoroda į informacijos, su kuria ji yra susijusi, tipą, taip pat į paskirtąją instituciją, kuri kontroliuoja arba tvarko šią informaciją ir kuri tvarkys rodyklės duomenis pagal šį pamatinį sprendimą.

3. Taisyklės, kurių reikia, kad būtų parengti rodyklės duomenys ir elektroninė forma, priimamos 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

11 straipsnis

Informacijos prašymas

1. Jei lygiavertę kompetenciją turinti institucija atlikusi rodyklės duomenų paiešką rado atitikmenį, ji pagal I priedą gali pateikti informacijos prašymą ir išsiųsti jį paskirtajai institucijai, kad gautų informaciją, rastą rodyklės duomenyse.

2. Paskirtoji institucija (jei taikoma, gavusi 13 straipsnyje nustatytą leidimą) atsako į informacijos prašymą per dvylika valandų.

3. Jeigu paskirtoji institucija negali arba negali iš karto pateikti prašomos informacijos, atsakyme lygiavertę kompetenciją turinti institucija informuojama apie atsisakymo pagrindus. Toliau ji nurodo, jei taikoma, tvarką, kurios reikia laikytis siekiant gauti prieinamą informacija arba gauti ją greičiau.

4. Jeigu paskirtoji institucija yra nekompetentinga svarstyti informacijos prašymą, ji nedelsdama informuoja paskirtosios institucijos, kontroliuojančios arba tvarkančios prašomą informaciją, lygiavertę kompetenciją turinčią instituciją. Prireikus, atitinkamose rodyklės duomenyse taisoma nuoroda į paskirtąją instituciją.

5. Informacijos prašymą gaunanti paskirtoji institucija gali reikalauti, kad jos pateikiama informacija būtų naudojama, laikantis naudojimo nurodymų, išdėstytų 12 straipsnyje.

6. Visi perdavimai atliekami pasitelkus priemones, kurios užtikrina jų vientisumą ir tikrumą.

7. Techninės specifikacijos, susijusios su informacijos prašymo, atsakymo ir jų

perdavimo priemonių elektronine forma priimamos 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

12 straipsnis

Naudojimo nurodymai

1. Atsakydama paskirtoji institucija gali apriboti informacijos naudojimą, pasitelkusi nurodymus, kad būtų:

   (a) išvengiama pavojaus vykstančiam tyrimui;

   (b) apsaugotas informacijos šaltinis arba fizinio asmens neliečiamumas;

   (c) apsaugotas informacijos konfidencialumas visuose tvarkymo etapuose.

2. Naudojimo nurodymai yra privalomi informacijos prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai.

3. Instrukcijų perdavimo standartinė forma priimama 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

13 straipsnis

Išankstinis leidimas

1. Jei reikalaujama pagal nacionalinę teisę, reikia gauti išankstinį leidimą informacijai teikti, išskyrus atvejus, kai to galima atsisakyti 14 straipsnyje nurodytais pagrindais. Šio leidimo prašo paskirtoji institucija. Gavusi prašymą, už leidimų išdavimą atsakinga institucija atsako per dvylika valandų.

2. Jei suteiktą informaciją ketinama naudoti kaip nusikaltimo įrodymą, išankstinio leidimo prašoma iš paskirtosios šalies valstybės narės teisminės institucijos.

14 straipsnis

Atsisakymo pagrindai

1. Paskirtoji institucija gali atsisakyti pateikti informaciją šiais pagrindais:

   (a) kad būtų išvengiama pavojaus vykstančiam tyrimui;

   (b) kad būtų apsaugotas informacijos šaltinis arba fizinio asmens neliečiamumas;

   (c) kad būtų apsaugotas informacijos konfidencialumas visuose tvarkymo etapuose;

   (d) kad būtų apsaugotos asmenų, kurių duomenys tvarkomi pagal šį pamatinį sprendimą, pagrindinės teisės ir laisvės.

2. Atsisakymo pagrindų perdavimo standartinė forma priimama 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

15 straipsnis

Laikinosios nuostatos ir nuostatos nenumatytomis sąlygomis

Jei laikinai nėra informacijos teikimo techninės infrastruktūros, informacija pagal galimybes teikiama per nacionalinius kontaktinius centrus.

16 straipsnis

Atsekamumas

Lygiavertę kompetenciją turinčios institucijos:

(a) registruoja visą informaciją, kaip numatyta 8 straipsnyje;

(b) gavusios leidimą naudoti informaciją kaip įrodymą, įtraukia visą informaciją, kuri gaunama pagal šį pamatinį sprendimą, į tinkamą baudžiamąją bylą kartu su informacijos prašymu, pateiktu pagal 11 straipsnį.

17 straipsnis

Teisė susipažinti su savo asmens duomenimis

Laikantis sąlygų, numatytų Pamatiniame sprendime 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų apsaugos, duomenų subjektas turi teisę prieiti prie su juo susijusio informacijos prašymo, pateikto pagal 11 straipsnį, ir atsakymo į jį, įskaitant naudojimo nurodymus, pateiktus pagal 12 straipsnį.

18 straipsnis

Dvišaliai susitarimai dėl institucijų bendradarbiavimo pagal šį pamatinį sprendimą

1. Valstybės narės gali sudaryti dvišales arba daugiašales sutartis arba susitarimus apiman čius šio pamatinio sprendimo taikymo sritį, kad būtų toliau paprastinamos arba palengvinamos informacijos teikimo taisyklės pagal šį pamatinį sprendimą, kurios atitinka šį pamatinį sprendimą ir Pamatinį sprendimą 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų apsaugos.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie tokias sutartis ir susitarimus.

19 straipsnis

Komitetas

1. Jeigu yra nuoroda į šį straipsnį, Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Komitetas pirmininko pasiūlymu patvirtina savo darbo tvarkos taisykles, grindžiamas standartinėmis darbo tvarkos taisyklėmis, paskelbtomis *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas priklausomai nuo klausimo skubumo. Nuomonė patvirtinama Europos bendrijos steigimo sutarties 205 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

4. Komisija patvirtina numatytas priemones, jei jos atitinka komiteto nuomonę.

   Jei numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškiama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi, ir informuoja Europos Parlamentą.

5. Taryba gali spręsti dėl pasiūlymo kvalifikuota balsų dauguma per du mėnesius nuo pasiūlymo pateikimo Tarybai.

   Jei per tą laikotarpį Taryba kvalifikuota balsų dauguma nusprendžia, kad ji prie štarauja pasiūlymui, Komisija jį svarsto iš naujo. Ji gali pateikti Tarybai pataisytą pasi ūlymą, pateikti pasiūlymą iš naujo arba pateikti teisės akto projektą.

   Jei, pasibaigus šiam laikotarpiui, Taryba nepriėmė pasiūlyto įgyvendinimo akto ir neprieštaravo pasiūlymui dėl įgyvendinimo priemonių, pasiūlytą įgyvendinimo aktą priima Komisija.

6. Valstybių narių atstovai paskiriami iš institucijų, atsakingų už šio pamatinio sprendimo įgyvendinimą. Kiekviena valstybė narė skiria po vieną atstovą.

20 straipsnis

Įgyvendinimas ir taikymas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių šiam pamatiniam sprendimui įgyvendinti per laikotarpį, nurodytą šiame pamatiniame sprendime, ir bet kokiu atveju vėliausiai iki 2007 m. birželio 30 d.

2. Iki to paties termino valstybės narės praneša Tarybai ir Komisijai nuostatų, kuriomis perkeliamas šis pamatinis sprendimas, tekstą bei šių nuostatų ir pamatinio sprendimo

koreliacinę lentelę.

3. Vėliausiai 2008 m. gruodžio mėn. ir po to kas antrus metus, Taryba vertina šio pamatinio sprendimo įgyvendinimą ir imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų visi šką jo laikymąsi, remiantis Komisijos parengta ataskaita atsižvelgiant į pagal antrą pastraipą gautą informaciją, taip pat į kitą tinkamą informaciją, kurią pateikia valstybės narės, ir pasikonsultavusi su darbo grupe, įsteigta pagal Pamatinio sprendimo 2006/XX/JHA dėl asmens duomenų apsaugos 31 straipsnį.

21 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis pamatinis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

Informacijos prašymas

[PRAŠYMAS]

Pagal [sėkmingos paieškos duomenys] **toliau pasirašiusi** [kompetentingos institucijos pavadinimas] **pateikia šį informacijos prašymą, skirtą** [prašomą informaciją kontroliuojančios arba tvarkančios paskirtosios institucijos pavadinimas] **gauti toliau nurodytus duomenis**.

1) Prašomos informacijos tipas (-ai)

2) Teikianti kompetentinga institucija:

Pavadinimas :
Adresas :
Valstybė narė:
Telefonas :
Faksas :
El. paštas :

3) Paskirtoji institucija:

Pavadinimas :
Adresas :
Valstybė narė:
Telefonas :
Faksas :
El. paštas :

4) Nusikaltimo (-ų) arba nusikalstamos (-ų) veikos (-ų) tipas

5) Tikslas, kuriuo prašoma informacija:

6) Asmens (-ų), kurio (-ių) atžvilgiu imtasi veiksmų, paskatinusių prašyti šios informacijos, žinoma (-os) tapatybė (-ės):

7) Ar ši informacija bus naudojama kaip nusikalstamos veikos įrodymas:

[Išdavimo vieta], [data] <PARAŠAS>

[ATSAKYMAS]

Atsižvelgdama į informacijos reikalavimą, pateiktą [institucijos pavadinimas], pasirašiusi [institucijos pavadinimas], įpareigoja [institucijos pavadinimas] laikytis toliau pateikiamų naudojimosi informaciją, kurią ji pateikia, nurodymų:

Naudojimo nurodymai

(1) Pagal šį pamatinį sprendimą gauta informacija naudojama tik tam, kad būtų įmanoma, palengvinta arba paspartinta nusikalstamų veikų prevencija, atskleidimas arba tyrimas.

(2) [Kita]

[Išdavimo vieta], [data] <PARAŠAS>

II PRIEDAS

Pagal šį sprendimą gautinos informacijos nusikalstamų veikų prevencijai, atskleidimui arba tyrimui tipai

Pagal šiuo pamatiniu sprendimu nustatomas sąlygas, galima gauti tokių tipų informacijos:

– DNR duomenų, t. y. skaitmenų ir raidžių kodą, nustatytą septynių DNR žymenų pagrindu pagal Europos standartinį rinkinį, apibrėžtą 2001 m. liepos 25 d. Tarybos rezoliucijoje 2001/C 187/01 dėl keitimosi DNR tyrimų rezultatais[9]. Šie žymenys neatskleis jokios informacijos apie konkrečius paveldimus duomenis;

– pirštų antspaudus;

– balistiką;

– transporto priemonės registravimo informaciją;

– telefonų numerius ir kitus ryšių duomenis, išskyrus turinio duomenis ir srauto duomenis, nebent pastaruosius duomenis kontroliuoja paskirtoji institucija;

– asmenų identifikavimo minimalius duomenis įrašytus į civilinės būklės registrus.

[9] OL C 187, 2001 7 3, p. 1.

III PRIEDAS

Lygiavertę kompetenciją turinčių institucijų tarpusavio santykių įvertinimo kriterijai pagal 5 straipsnį

19 straipsnyje minėtas komitetas vertina kompetentingų institucijų lygiavertiškumą kiekvieno II priede surašytos informacijos tipo atžvilgiu remdamasis šiais kriterijais.

I Informaciją kontroliuojančios valstybės narės institucijos arba institucijų, kuri (-ios) turi teisę prieiti prie vieno arba daugiau II priede surašytos informacijos tipų, pavadinimas (-ai).

I.1 Institucijos arba institucijų kompetencija toliau nurodomais aspektais:

I.1.a rinkimas arba kūrimas

I.1.b priėjimas

I.1.c naudojimas

I.1.d kitos kiekvieno II priede nurodytos informacijos tipo tvarkymo formos

I.2 Tikslas, kuriuo institucija arba institucijos gali tvarkyti informaciją pagal informaciją kontroliuojančios valstybės narės teisės aktus

I.2.a prevencija

I.2.b atskleidimas

I.2.c kiekvieno II priede nurodytos informacijos tipo tyrimas

II Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos arba institucijų pavadinimas (-ai), apie kuriuos pranešama pagal 4 straipsnio 1 dalies a punktą

II.1 Institucijos arba institucijų kompetencija toliau nurodomais aspektais:

II.1.a rinkimas arba kūrimas

II.1.b priėjimas

II.1.c naudojimas

II.1.d kitos kiekvieno II priede nurodytos informacijos tipo tvarkymo formos.

II.2 Tikslas, kuriuo informacija gali būti tvarkoma pagal nacionalinę teisę

II.2.a prevencija

II.2.b atskleidimas

II.2.c kiekvieno II priede nurodyto informacijos tipo tyrimas.

ANNEX IV

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs

Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

Title of action: Proposal for a Council Framework Decision on the exchange of information under the principle of availability

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

Starting 2006.

2.3. Overall multi-annual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

TOTAL a+b+c							
Commitments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172
Payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30, and 34 (2)(b)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The Framework Decision establishes an obligation for Member States to make existing information that is accessible to their competent authorities, also accessible to the competent authorities of other Member States and to Europol. It lays down the obligation to make information contained in electronic databases, and directly accessible to competent authorities via online access also accessible via the same means to the competent authorities of other Member States and to Europol. Where this information is indirectly accessible based on an authorisation of an authority other than the one that controls the data, the authorisation shall be given promptly unless a ground for refusal foreseen by this Framework Decision exists. It also lays down the obligation to provide online access to index data of information that is not accessible

online, and to transfer that information further to a formal information demand. It furthermore lays down the limits to these obligations.

Furthermore, according to the Articles 5 and 19 of the Framework Decision a committee, composed of the representatives of the Member States and chaired by a representative of the Commission, shall assist the Commission in order to determine the equivalence between competent authorities of the Member States and to develop, where necessary, technical details of the exchange of information.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

Representatives of the Governments and of the independent supervisory authorities of the Member States as well as of the European Data Protection Supervisor, Europol and Eurojust were consulted. In particular, taking into account different views the Commission proposes to establish the information exchange on the basis of the principle of availability. In order to estimate the possible cost caused by this measure, the Commission verified the cost (travel expenses, secretarial support for the preparation and organisation of meetings) estimated for the Committee proposed in Article 3(3) of the Proposal for a Council Decision on the improvement of police cooperation between the Member States of the European Union, especially at the internal borders and amending the Convention implementing the Schengen Agreement - COM (2005) 317, 18 July 2005 -, and those currently incurred by the Working Party established according Article 29 of Directive 95/46/EC.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The above mentioned Committee will probably meet regularly, estimated three times a year, whenever necessary. One participant per Member State will have to be reimbursed.

5.3. Methods of implementation

All meetings will have to be organised and hosted by the Commission. The Commission will have to provide secretarial services for the above mentioned committee and to prepare/organise their meetings.

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire

programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of resources of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	0.25 A 0,50 B 1,00 C		0,25A 0,50B 1,00C	Providing secretarial support, preparing the meetings of the working party and the committee
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials Temporary staff	1rst year: 189. 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 0,25 X 108.000 = 189 .000
Other human resources (specify budget line)		
Total	189.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	55.000	3 meetings * (25 * 740€) *per annum*
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	55.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€ 244.000
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The working party and the committee will lay down their rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission - OJ L 184, 17.7.1999, p. 23.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA